

Între 14 și 16 noiembrie 1957, la Moscova a avut loc o Consfătuire a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste. La Consfătuire au luat parte delegații ale Partidului Muncii din Albania, Partidului Comunist Bulgar, Partidului Comunist din Cehoslovacia, Partidului Comunist Chinez, Partidului Muncii din Coreea, Partidului Socialist Unit din Germania, Partidului Popular Revoluționar Mongol, Partidului Muncii

toresc Unit Polonez, Partidului Muncitoresc Român, Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidului celor ce muncesc din Vietnam.

La consfătuire a fost adoptată în unanimitate o Declarație a Partidelor Comuniste și Muncitorești din țările socialiste, al cărei text se publică.

DECLARAȚIA

Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, care a avut loc la Moscova între 14 și 16 noiembrie 1957

Reprezentanții Partidului Muncii din Albania, Partidului Comunist Bulgar, Partidului Comunist din Cehoslovacia, Partidului Comunist Chinez, Partidului Muncii din Coreea, Partidului Socialist Unit din Germania, Partidului Popular Revoluționar Mongol, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Muncitoresc Român, Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidului celor ce muncesc din Vietnam au discutat în cadrul Consfătuirii problemele actuale ale situației internaționale contemporane și ale luptei pentru pace și socialism, precum și problemele relațiilor dintre ele.

Schimbul de păreri a arătat unitatea de vederi a partidelor comuniste și muncitorești reprezentate la Consfătuire, în toate problemele examinate și unanimitatea lor în aprecierea situației internaționale contemporane. În cursul discuțiilor purtate, la Consfătuire au fost abordate de asemenea probleme generale ale mișcării comuniste internaționale. Elaborând proiectul de Declarație, participanții la Consfătuire s-au consultat cu reprezentanții partidelor frățesti din țările capitaliste. Partidele frățesti care nu au participat la Consfătuire vor aprecia și vor hotărî singure cum să procedeze în ceea ce privește considerentele expuse în prezenta Declarație.

I.

Continutul principal al epocii noastre este trecerea de la capitalism la socialism, inaugurată de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie din Rusia. În prezent, mai mult de o treime din populația lumii întregi — peste 950 de milioane de oameni — a pășit pe calea socialismului și construiește o viață nouă. Dezvoltarea uriașă a forțelor socialismului a stimulat creșterea impetuoașă a mișcării naționale antiimperialiste din perioada de după război. În ultimii 12 ani, în afară de Republica Populară Chineză, Republica Democrată Vietnam și Republica Populară Democrată Coreeană, au scuturat jugul colonial alți peste 700 de milioane de oameni, creștându-și propriile lor state naționale suverane. Popoarele țărilor coloniale și dependente, menținute încă în robie, intensifică lupta pentru eliberarea lor națională. Dezvoltarea socialismului și mișcarea de eliberare națională au accelerat simțitor procesul de destrămare a imperialismului. Cea mai mare parte a omenirii a ieșit de sub dominația de odinioară a imperialismului. În statele imperialiste, societatea este sfîșiată de profunde contradicții de clasă, precum și de contradicții ascuțite între aceste state: cit despre clasa muncitoare din aceste țări, ea se opune cu tot mai multă hotărîre politici imperialismului și a monopolurilor, luptă pentru îmbunătățirea condițiilor sale de viață, pentru drepturi democratice, pentru pace și socialism.

În epoca noastră, dezvoltarea mondială este determinată de mersul și de rezultatele întrecerii dintre cele două sisteme sociale opuse. În decurs de 40 de ani, socialismul, ca sistem social, a dovedit că este cu mult superior capitalismului. Socialismul a asigurat dezvoltarea forțelor de producție într-un ritm nemaicunoscut și inaccessibil pentru capitalism, a asigurat creșterea nivelului material și cultural de viață al oamenilor muncii. Marile succese ale Uniunii Sovietice în domeniul economiei, științei și tehnicii, rezultatele obținute de celelalte țări socialiste în construcția socialistă demonstrează în mod convingător marea forță vitală a socialismului. În statele socialiste, masele de oameni al muncii se bucură de adevărate libertăți și drepturi democratice, puterea populară asigură unitatea politică a maselor populare, înfăptuiește egalitatea și prietenia între națiuni, promovează o politică externă de menținere a păcii în lumea întreagă și de sprijinire a luptei de eliberare a popoarelor asuprite. Sistemul mondial al socialismului, care crește și se întărește, exercită o influență tot mai mare asupra situației internaționale, în interesul păcii, progresului și libertății popoarelor.

În timp ce socialismul se găsește în plin avânt, imperialismul este în declin. Pozițiile imperialismului au slăbit considerabil, ca urmare a destrămării sistemului colonial. Țările care au scuturat jugul colonialismului își apără independența cucerită și luptă pentru dobîndirea independenței economice, pentru pace între popoare. Existența sistemului socialist, ajutorul acordat acestor țări de către țările socialismului pe bază de egalitate în drepturi și colaborarea dintre țările socialiste și aceste țări în lupta pentru pace, împotriva agresiunii, înlesnesc popoarelor din țările care au scuturat jugul colonialismului posibilitatea de a-și apăra libertatea națională și de a înainta pe calea progresului social.

În statele imperialiste s-a ascuțit contradicția dintre forțele de producție și relațiile de producție; sub multe raporturi știința și tehnica contemporană nu sînt folosite în interesul progresului social, în interesul întregii omeniri, deoarece capitalismul încetusează și frînează dezvoltarea forțelor de producție ale societății. Economia mondială capitalistă rămîne subreț și nestabilă. Conjunctura relativ înaltă care se menține deocamdată într-un șir de țări ale lumii capitaliste, a apărut într-o măsură considerabilă pe baza lipsită de trînicie a cursului înarmărilor și a altor factori trecători. Economia capitalistă nu poate însă să evite noi și profunde zguduiri și crize. Conjunctura vremelnică menține iluzii reformiste în rîndurile unei părți a muncitorilor din țările capitaliste. În perioada de după război unele pături ale clasei muncitoare din țările capitaliste cu un înalt nivel de dezvoltare au reușit, în lupta lor împotriva exploataării tot mai intense, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, să obțină o anumită mîrire a salariilor, deși într-o serie din aceste țări, salariul real este la un nivel mai scăzut decît cel dinainte de război. Dar în cea mai mare parte a lumii capitaliste, în deosebi în țările coloniale și dependente, milioane de oameni al muncii se află în mizerie. Continuă rîlnarea și pauperizarea maselor de bază a țărănimii ca urmare a pătrunderii largi a monopolurilor în agricultură și a politicii prețurilor, impusă de ele, a sistemului creditului bancar și al împrumuturilor precum și a creșterii impozitelor, provocată de cursa înarmărilor. Se ascut contradicțiile nu numai între burghezie și clasa muncitoare, ci și între burghezia monopolistă și toate păturile poporului, între burghezia monopolistă din S.U.A., pe de o parte, și popoarele și chiar burghezia din alte țări capitaliste, pe de altă parte. Oamenii muncii din țările capitaliste trăiesc astăzi în condiții care li fac tot mai mult să se convingă că singura ieșire din situația lor precară este socialismul. În felul acesta se creează posibilități tot mai favorabile pentru atragerea lor în lupta activă pentru socialism.

Cercările imperialiste agresive din S.U.A., promovind așanumita politică de pe poziții de forță, aspiră la dominația asupra majorității țărilor din lume și încearcă să împiedice mersul înainte al omenirii în conformitate cu legile de dezvoltare a societății. Sub paravanul „luptei împotriva comunismului”, ele se străduiesc să subordoneze dominației lor

un număr tot mai mare de țări, le împing spre lichidarea libertăților democratice, amenință independența națională a țărilor capitaliste dezvoltate, vor să pună într-o formă nouă jugul colonial pe grumajii popoarelor care s-au eliberat, duc în mod sistematic o activitate ostilă, de subminare împotriva țărilor socialiste. Prin politica lor, anumite cercuri din Statele Unite caută să concentreze în jurul lor toate forțele reacționare din lumea capitalistă. Aceste cercuri devin astfel centrul reacțiilor mondiale și sînt dușmani de moarte ai maselor populare. Aceste forțe imperialiste antipopulare, agresive își pregătesc singure pielea prin politica lor, își creează singure groparul care le va înmormînta.

Alta timp cît se menține imperialismul va rămîne și terenul pentru războaie agresive. În anul de după război imperialiștii americani, englezi, francezi și ceilalți imperialiști și lăchii lor au dus sau duc războaie în Indochina, Indonezia, Coreea, Malaya, Kenya, Guatemala, Egipt, Algeria; Oman și Yemen. În același timp, forțele agresive imperialiste resping cu încăpăținare reducerea armamentelor, interzicerea folosirii și producției armei atomice și cu hidrogen, un acord cu privire la încetarea imediată a experimentării acestei arme, continuă așa-zisul „război rece”, desfășoară cursa înarmărilor, construiesc noi și noi baze militare, duc o politică agresivă de subminare a păcii, creează pericolul unui nou război. În cazul izbucnirii unui război mondial — dacă nu va fi realizat pînă atunci un acord cu privire la interzicerea armei atomice — acest război va deveni inevitabil un război atomic, fără precedent prin caracterul său destructiv.

În Germania occidentală se reface cu ajutorul S.U.A. militarismul german, creștîndu-se astfel focarul unui serios pericol de război în centrul Europei. Lupta împotriva militarismului și revanșismului vest-german, care amenință pacea, constituie o sarcină importantă a forțelor luptătoare de pace ale poporului german și ale tuturor popoarelor din Europa. În această luptă un rol deosebit de mare are Republica Democrată Germană — primul stat al muncitorilor și țărănilor în istoria Germaniei, căruia participanții la Consfătuire îi exprimă solidaritatea și sprijinul lor deplin.

În același timp, imperialiștii încearcă să impună popoarelor luptătoare de pace din Orientul apropiat și mijlociu faimoasa „doctrină Dulles-Eisenhower”, creștînd astfel o amenințare pentru pacea în această regiune. Ei organizează cucerituri și provocări împotriva Siriei independente. Provocările împotriva Siriei, Egiptului și altor țări arabe au drept scop să dezinție statele arabe, să le aducă într-o situație de izolare, pentru a netezi calea spre lichidarea libertății și independenței lor.

Blocul agresiv S.E.A.T.O. creează primejdia unui război în Asia de sud-est.

Problema: război sau coexistență pașnică — a devenit problema fundamentală a politicii mondiale. Popoarele tuturor țărilor trebuie să dea dovadă de cea mai mare vigilență în ceea ce privește primejdia de război creată de imperialism.

În prezent, forțele păcii au crescut într-afita înalt există posibilitatea reală de a preîntîmpina un război, ceea ce a fost demonstrat convingător de eșecul planurilor agresive ale imperialiștilor în Egipt. Au eșuat de asemenea planurile lor înaintea folosirea forțelor contrarevoluționare pentru răsturnarea orînduirii democrat-populare în Ungaria.

Cauza păcii este apărută de forțe puternice ale contemporaneității: invincibilul lagăr al statelor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică; statele luptătoare de pace din Asia și Africa care s-au situat pe o poziție antiimperialistă și care formează împreună cu țările socialiste o vastă zonă a păcii; clasa muncitoare internațională și în primul rînd avangarda sa — partidele comuniste; mișcarea de eliberare a popoarelor din colonii și semicolonii; mișcarea de masă a popoarelor pentru pace; o rezistență hotărîtă față de planurile de organizare a unui nou război opun și popoarele din țările Europei care s-au declarat neutre, popoarele din America Latină, masele populare din inșiși țările imperialiste. Unirea acestor forțe puternice poate preîntîmpina izbucnirea unui război, iar dacă maniacii imperialiști războinici vor uteza, neîntînd seama de nimic, să dezlănțuie războiul, în acest caz imperialismul se va condamna singur la pierdere, deoarece popoarele nu vor mai tolera o orînduire care le aduce suferințe și tertie alt de grele.

Partidele comuniste și muncitorești care participă la prezenta Consfătuire declară că principiul leninist al coexistenței pașnice a celor două sisteme, care a căpătat o nouă dezvoltare în condițiile actuale în hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., constituie temelia de neclintit a politicii externe a țărilor socialiste și baza de nădejde a păcii și prieteniei între popoare. Intereselor coexistenței pașnice le corespund de asemenea cele cinci principii formulate în comun de Republica Populară Chineză și Republica India, precum și hotărîrile adoptate la Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii. Astăzi lupta pentru pace și coexistență pașnică a devenit cerința celor mai largi mase din toate țările lumii.

Partidele comuniste consideră lupta pentru pace drept sarcina lor primordială. Împreună cu toate forțele luptătoare de pace ele vor face tot ce le stă în putință pentru a preîntîmpina războiul.

II.

Consfătuirea consideră că în situația actuală o însemnătate deosebit de mare capătă întărirea unității și a colaborării frățesti a statelor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările, coeziunea mișcării internaționale muncitorești, democratice și de eliberare națională.

Baza relațiilor dintre țările sistemului mondial socialist și a relațiilor dintre toate partidele comuniste și muncitorești o constituie principiile marxism-leninismului și ale internaționalismului proletar, principii verificate de viață. În prezent interesele vitale ale oamenilor muncii din toate țările cer sprijinirea Uniunii Sovietice și a tuturor țărilor socialiste, care duc o politică de menținere a păcii în întreaga lume și constituie bastionul păcii și al progresului social. Clasa muncitoare, forțele democratice, oamenii muncii din toate țările sînt interesați să întărească neîncetat legăturile frățesti în interesul cauzei comune, sînt interesați să apere de orice uneliri ale dușmanilor socialismului istoricele cuceriri politice și sociale înfăptuite în Uniunea Sovietică — primul și cel mai puternic stat socialist — în Republica Populară Chineză, în toate statele socialiste, sînt interesați în lărgirea și consolidarea acestor cuceriri.

Țările socialiste își bazează relațiile reciproce pe principiile

egalității depline în drepturi, respectării integrității teritoriale, independenței de stat și suveranității, neamestecului în treburile interne ale altora. Acestea sînt principii importante, ele nu oglindesc însă nici pe departe întreaga esență a relațiilor dintre țările socialiste. O parte integrantă a relațiilor dintre ele o constituie ajutorul reciproc frățesc. În acest ajutor reciproc se manifestă efectiv principiul internaționalismului socialist.

Pe baza egalității depline în drepturi, a avantajului reciproc și a ajutorului reciproc tovarășesc statele socialiste au stabilit între ele o largă colaborare economică și culturală, care joacă un rol important în întărirea independenței economice și politice a fiecăreia dintre țările socialiste, în întărirea întregii comunități socialiste în ansamblu. Statele socialiste vor lărgi și vor perfecționa și în viitor colaborarea economică și culturală dintre ele.

Statele socialiste se pronunță de asemenea pentru lărgirea multilaterală a legăturilor economice și culturale cu toate celelalte țări — dacă acestea își exprimă o asemenea dorință — pe bază de egalitate, avantaj reciproc și neamestec în treburile interne.

Solidaritatea statelor socialiste nu este îndreptată împotriva altor state. Mai mult decît altă, ea servește intereselor tuturor popoarelor luptătoare de pace, fiind în frîu tendințele agresive ale cercurilor imperialiste războinice, sprijinind și încurajînd forțele păcii care se întăresc. Țările socialiste sînt împotriva împărțirii lumii în blocuri militare. Dar în împrejurările actuale, cînd puterile occidentale refuză să accepte propunerile țărilor socialiste cu privire la lichidarea blocurilor militare pe bază de reciprocitate, trebuie să existe și să se consolideze organizația Pactului de la Varșovia, care are un caracter defensiv și servește securității popoarelor din Europa și menținerii păcii în lumea întreagă.

Statele socialiste sînt unite într-o comunitate unică prin faptul că au pășit pe calea comună a socialismului, că orînduirea lor social-economică și puterea lor de stat au o esență de clasă comună, prin nevoia de sprijin și ajutor reciproc, prin comunitatea de interese și telur în luptă împotriva imperialismului pentru victoria socialismului și comunismului, prin ideologia comună pentru toți a marxism-leninismului.

Coeziunea și strînsa unitate a țărilor socialiste constituie chezașia sigură a independenței naționale și suveranității fiecărei țări socialiste. Pentru consolidarea relațiilor frățesti și a prieteniei între țările socialismului este nevoie ca partidele comuniste și muncitorești să promoveze o politică internaționalistă marxist-leninistă, ca toți oamenii muncii să fie educați în spiritul înbinării internaționalismului cu patriotismul, se cere o luptă hotărîtă pentru învingerea rămășițelor naționalismului burghez și ale sovînismului. Toate problemele relațiilor dintre țările socialiste pot fi pe deplin soluționate pe calea unor discuții tovarășesti, pe baza respectării riguroase a principiilor internaționalismului socialist.

III.

Victoria socialismului în U.R.S.S., succesele construcției socialiste în țările de democrație populară trecuse simpatii tot mai profunde în masele largi ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii din toate țările. Ideile socialismului pun stăpînire pe conștiința a noi și noi milioane de oameni. În aceste împrejurări burghezia imperialistă acordă tot mai multă importanță prelucării ideologice a maselor, denaturăz socialismul și calomniază marxism-leninismul. Înduce în eroare și seamănă confuzie în mase. De aceea intensificarea educării marxist-leniniste a maselor, lupta împotriva ideologiei burgheze, demascarea mîncinilor și a calomniilor propagandei imperialiste la adresa socialismului și a mișcării comuniste, propagarea largă într-o formă accesibilă și convingătoare a ideilor socialismului, păcii și prieteniei popoarelor capătă o importanță de prim rang.

Consfătuirea a confirmat unitatea de vederi a partidelor comuniste și muncitorești în problemele fundamentale ale revoluției socialiste și construcției socialiste. Experiența U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste a confirmat pe deplin justetea tezel teoriei marxist-leniniste potrivit căreia procesele revoluției socialiste și construcției socialiste se bazează pe o serie de legi principale, proprii tuturor țărilor care pășesc pe calea socialismului. Aceste legi se manifestă prețutînd în condițiile unei mari varietăți de particularități și tradiții naționale formate ca rezultat al dezvoltării istorice și de care trebuie în mod obligatoriu ținut seama.

Asemenia legi generale sînt: conducerea maselor de oameni al muncii de către clasa muncitoare, al cărei nucleu este partidul marxist-leninist, în înfăptuirea într-o formă sau alta a revoluției proletare și instaurarea într-o formă sau alta a dictaturii proletariatului; alianța clasei muncitoare cu masele principale ale țărănimii și alte pături de oameni al muncii; lichidarea proprietății capitaliste și instaurarea proprietății obștești asupra principalelor mijloace de producție; transformarea socialistă treptată a agriculturii; dezvoltarea planificată a economiei naționale în vederea construirii socialismului și comunismului, a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc; înfăptuirea revoluției socialiste în domeniul ideologiei și culturii și crearea unei intelctualități numeroase, credincioasă clasei muncitoare, poporului muncitor, cauzei socialismului; lichidarea asuprii naționale și stabilirea egalității în drepturi și prieteniei frățesti între popoare; apărarea cuceririlor socialismului împotriva tentativelor dușmanilor externi și interni; solidaritatea clasei muncitoare din țara respectivă cu clasa muncitoare din celelalte țări — internaționalismul proletar.

Marxism-leninismul cere o aplicare creatoare a principiilor generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste în funcție de condițiile istorice concrete din fiecare țară, el nu admite copierea mecanică a politicii și tacticii partidelor comuniste din alte țări. V. I. Lenin a avertizat în repetate rînduri asupra necesității de a se aplica just principiile fundamentale ale comunismului potrivit cu specificul națiunii respective, al statului național respectiv, ignorarea particularităților naționale de către partidul proletar duc neapărat la ruperea sa de viață, de mase, dăunează neapărat cauzei socialismului, și invers, exagerarea rolului acestor particularități și îndepărtarea de adevărul general al marxism-leninismului în problemele revoluției socialiste și construcției socialiste sub pretextul particularităților naționale de asemenea aduce neapărat prejudecii cauzei socialismului. Participanții la Consfătuire consideră că este necesar de a se lupta concomitent împotriva ambelor tendințe. Partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste trebuie să respecte cu fermitate principiile înbinării adevăratului

general al marxism-leninismului cu practica concretă a revoluției și a construcției în țările lor, să aplice în mod creator legile generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste potrivit cu condițiile concrete ale țărilor lor, să învețe una de la cealaltă și să facă schimb de experiență. Aplicarea creatoare a legilor generale ale construcției socialiste, confirmate de experiența vieții, precum și diversitatea formelor și metodelor de construire a socialismului în diferite țări reprezintă o contribuție colectivă la teoria marxism-leninismului.

Baza teoretică a marxism-leninismului este materialismul dialectic. Această concepție asupra lumii reflectă legea generală de dezvoltare a naturii, societății și gîndirii omenești. Această concepție despre lume are valabilitate pentru trecut, prezent și viitor. Materialismul dialectic este opus metafizica și idealismul. Dacă la examinarea problemelor partidului politic marxist nu pornește de la dialectică și materialism, aceasta duce la apariția unilateralității și subiectivismului, la închiștarea gîndirii, la ruperea de practică și la pierderea capacității de a face o analiză corespunzătoare faptelor și fenomenelor, la greșeli revisioniste și dogmatice și la greșeli în politică. Folosirea materialismului dialectic în munca practică, educarea cadrelor și a maselor largi în spiritul marxism-leninismului reprezintă una din sarcinile actuale ale partidelor comuniste și muncitorești.

În etapa actuală capătă o mare însemnătate intensificarea luptei împotriva curentelor oportuniste în mișcarea muncitorească și comunistă. Consfătuirea subliniază necesitatea de a lichida o hotărîre revisionistă și dogmatismul în rîndurile partidelor comuniste și muncitorești. Altt în trecut cît și în prezent revisionismul și dogmatismul din mișcarea muncitorească și comunistă au un caracter internațional. Dogmatismul și sectarismul îngreunează dezvoltarea teoriei marxist-leniniste și aplicarea ei creatoare la condițiile concrete în continuă schimbare, înlocuiesc studiarea concretă a situației cu citate și bucherism, duc la ruperea partidului de mase. Un partid care s-a închiștat în sectarism, care s-a rupt de masele largi nu poate în nici un caz să ducă la victorie cauza clasei muncitoare.

Condamnînd dogmatismul, partidele comuniste consideră că în actualele condiții principialul pericol îl constituie revisionismul, cu alte cuvinte oportunistul de dreapta, ca manifestare a ideologiei burgheze, care paralizează energia revoluționară a clasei muncitoare și cere menținerea sau restabilirea capitalismului. Totuși, în anumite etape ale dezvoltării unuia sau altuia dintre partide dogmatismul și sectarismul pot de asemenea să reprezinte pericolul principal. Fiecare partid comunist stabilește care dintre pericole reprezintă pentru el în momentul dat pericolul principal.

Trebuie menționat că pentru clasa muncitoare cucerirea puterii este doar începutul revoluției și nu desăvîrșirea ei. După cucerirea puterii, în fața clasei muncitoare stau sarcini importante pe linia transformării socialiste a economiei naționale și a creării bazei economice și tehnice a socialismului. Totodată burghezia răsturnată tinde totdeauna spre restaurare; influența burgheziei, a micii burghezii și a intelectualității lor mai este încă mare în societate. De aceea pentru rezolvarea problemelor „care pe care” — capitalismul sau socialismul — se cere un timp destul de îndelungat. Existența influenței burgheze este izvorul intern al revisionismului, iar atitudinea de capitulare în fața presiunii exercitate de imperialism este izvorul extern al acestuia.

Revisionismul contemporan încearcă să compromită marea învătătură a marxism-leninismului, declară că aceasta s-ar fi „învechit” și că s-ar fi pierdut astăzi importanța pentru dezvoltarea socială. Revisionistii se străduiesc să golească sufletul revoluționar al marxismului, să submineze încrederea clasei muncitoare și a poporului muncitor în socialism. Ei se ridică împotriva necesității istorice a revoluției proletare și a dictaturii proletariatului pentru trecerea de la capitalism la socialism, neagă rolul conducător al partidului marxist-leninist, neagă principiile internaționalismului proletar, cer renunțarea la principiile leniniste fundamentale ale construcției de partid și în primul rînd renunțarea la centralismul democratic, cer transformarea partidului comunist într-o organizație revoluționară de luptă într-un fel de club de discuții.

Întreaga experiență a mișcării comuniste internaționale ne învătă că chezașia absolut necesară a rezolvării cu succes a sarcinilor revoluției socialiste, a construirii socialismului și comunismului sînt apărarea cu hotărîre de către partidele comuniste și muncitorești a unității marxist-leniniste a rîndurilor lor, neadmitem de fracțiuni și grupări care să submineze această unitate.

IV.

În fața partidelor comuniste și muncitorești stau marea sarcini istorice. Pentru înfăptuirea acestor sarcini este necesară nu numai unirea partidelor comuniste și muncitorești înseși, ci și unirea întregii clase muncitoare, întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimie, unirea tuturor celor ce muncesc și a întregii omeniri progresiste, unirea forțelor luptătoare de libertate și de pace din întreaga lume.

În prezent principala sarcină în întreaga lume este lupta pentru apărarea păcii. Partidele comuniste și muncitorești din toate țările se străduiesc să întreprindă acțiuni comune, pe scară cît mai largă, cu orice forțe luptătoare de pace și care nu doresc războiul. Participanții la Consfătuire declară că vor sprijini eforturile tuturor statelor, partidelor, organizațiilor, mișcărilor și persoanelor care acționează pentru pace, împotriva războiului, pentru coexistența pașnică, făurirea securității colective în Europa și Asia, reducerea înarmărilor, interzicerea folosirii și experimentării armelor nucleare.

Partidele comuniste și muncitorești sînt apărători credincioși ai intereselor naționale și democratice ale popoarelor din toate țările. În fața clasei muncitoare, în fața popoarelor din multe țări mai stau încă sarcini istorice de luptă pentru independență națională, împotriva agresiunii colonialiste și a asuprii feudale. Act se pune problema necesității de a se crea un front unit antiimperialist și anti feudal al muncitorilor, țărănilor, micii burghezii orașenești, burgheziei naționale și altor forțe patriotice democratice.

Numeroase fapte dovedesc că cu cît este mai largă și mai trainică unitatea diferitelor forțe patriotice și democratice, cu atît mai sigură este victoria în lupta generală.

Luptînd împotriva pericolului de război, pentru interesele lor vitale, clasa muncitoare și masele populare îndreaptă tot mai mult tășul acestei lupte împotriva marilor grupuri monopoliste ale capitalului, ca principalii vinovați ai cursei înarmărilor, ca organizatori și inspiratori al planurilor de pregătire

Em. G. Racoviță

„A ști sau a nu ști, aceasta e întrebarea!”

Căci a nu ști înseamnă: superstiții, egoism orb, concurență sălbatică, neînțelegere, dușmănie, război, foamete, prăpăd.

A ști înseamnă pentru omenire organizare temeinică, activitate rațională, cooperatism, solidaritate, evoluție pașnică.

A ști înseamnă pentru om: a-ți trăi timpul, de „a fi” cu mulțumire și a aștepta clipa de „a nu fi” cu seninătate — scria, parafrazând cunoscuta dilemă a lui Hamlet, EMIL RACOVIȚA, unul din cei mai mari savanți pe care i-a dat poporul nostru.

S-au împlinit la 19 noiembrie, 10 ani de la moartea profesorului Em. G. Racoviță, savant de frunte al țării noastre a cărui faimă a trecut de mult hotarele țării.

Originar dintr-o familie moldovenească, care a jucat un rol important în istoria politică și socială a Moldovei, Emil Racoviță s-a născut la Iași, la 15 noiembrie 1898.

Urmează școala primară la Păcurari, având învățător pe marele nostru scriitor popular Ion Creangă. Școala secundară o urmează la Institutul Unita, unde are o serie de profesori de seamă de pe vremea aceea, ca Petre Poni, Cobălcescu, Xeropol și alții.

Urmează dorința părinților săi, el se înscrie la facultatea de Drept din Paris, unde își ia licența în 1920, înainte de a își lua vîrstă de 21 ani. Urmează paralel cursurile școlii de antropologie de la Paris. La vîrsta de 27 ani își trece doctoratul în Științele Naturale, cu o lucrare fundamentală, în care Racoviță face un studiu aprofundat al morfologiei externe a lobului cerebral, structura histologică a creierului, tegumentul și organele de simț la mai multe familii aparținînd viermilor anelizi polieheti.

În vara anului 1897, Racoviță se îmbarcă la Anvers pe vasul „Belgica”, în calitate de naturalist al expediției antarctice belgiene

un vast material cuprinzînd animale și plante din acele regiuni necunoscute pînă atunci. Racoviță descoperă singura plantă fanerogamă care trăiește în Antarctica: *Ara antarctica*. Face numeroase observații asupra vieții balenelor, pinguinilor și a focelor.

În noiembrie 1899, după 2 ani și 3 luni, „Belgica” se reîntoarce victorioasă în portul Anvers. Datorită rodnicei sale activități din cadrul expediției, Racoviță e ales membru al Societății de Geografie din Anvers. El ține apoi o serie de conferințe în străinătate și în țară (la Iași și la București) despre rezultatele expediției.

Emil Racoviță devine cunoscut în întreaga lume științifică. În 1903 apare importanta sa lucrare asupra Cetaceelor (balene) studiate cu ocazia voiajului său de pe „Belgica”.

În anul 1904, laboratorul Arago efectuează o campanie oceanografică de cercetări în împrejurimile insulelor Baleare, din Marea Mediterană. Timp de câteva zile, Racoviță, împreună cu Pruvot, vizitează în aceste insule mai multe peșteri, printre care și vestita Peștera a Balaurlui, din insula Mallorca. Constatările pe care le face Racoviță în această peșteră, au avut o importanță deosebită pentru întreaga sa activitate științifică din anii ce vor urma și pînă la moartea sa.

Racoviță ajunge la concluzii importante în ce privește originea și evoluția animalelor cavernicole. Astfel, el întemeiază „Biospeologiea”, studiul vieuitoarelor orbe care trăiesc în peșteri, a cărei problemă se expune în 1907 în valoroasa sa lucrare „Essai sur les biospeologies”. Ea constituie și astăzi lucrarea de bază a oricărei cercetări care studiază viața din peșteri. Cu această ocazie, Racoviță mai arată că domeniul de cercetare al peșterilor este extrem de vast și nu se limitează numai la explorarea și cartarea peșterilor și la studiul rețelei de apă subterană. El situează acest domeniu de cercetare ca disciplină de sine stătătoare, pe care o numește Speologie.

În anul ce urmează Racoviță inițiază vaste cercetări în peșterile din întreaga lume, din care urma să aibă loc între anii 1897—1899. Această expediție, care avea drept scop cercetarea științifică a regiunii antarctice, era condusă de căpitanul Adrien de Gerlache și dintre participanții ei făceau parte și Roald Amundsen, care devine mai târziu bine cunoscut explorator al regiunilor polare.

În drumul ei spre Polul Sud, „Belgica” face numeroase escale și se descoperă pămînturi noi. Una din insulele nou descoperite a fost numită de către Racoviță, în cinstea vechiului său profesor, „Insula Cobălcescu”.

În timpul expediției, Racoviță face observații biologice și strînge

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făurise încă din tinerețe. Racoviță nu s-a desprins nicî un moment de studențime și de problemele politice ale țării. Cu câteva luni înainte de a muri, el publică un articol în „Lupta Ardealului” în care își expune vederile sale profunde democratice. Tot în 1947, cu ocazia constituirii Institutului de Studii romino-sovietic, Racoviță adresează oțeva rînduri proeminentei comitetului de inițiativă, din care rezultă atașamentul și simpatia sa față de marelui popor sovietic. Iată ce scrie Racoviță:

„Am onoarea să vă rog să binevoiți a înregistra adreziunea mea ce vă supun cu încredere și cu convingerea că acest Institut va da roade bune și că va contribui a grăbi și a răspîndi colaborarea științifică și culturală cu mult prețuții noștri colegi, profesorii și învățații Uniunii Sovietice”.

„Merită toată atenția interesanță a cercetării a lui Ion Balănescu de a elabora o clasificare a legilor comune, care se aplică în aceeași

care colectează un bogat material de faună cavernicolă. Rezultatele studiilor acestui material vor urma să fie publicate mai târziu în „Biospeologiea”, revistă întemeiată de el.

Racoviță, care a arătat rostul și însemnătatea Speologiei ca știință sintetică de sine stătătoare, este cel care își dă pentru prima oară seama de necesitatea creării unui institut aparte, care să aibă drept scop cercetarea amplă și sub toate aspectele, a peșterilor din lumea întreagă. Astfel, în anul 1920, cînd se întoarce în țară, el înființează la Cluj primul Institut de Speologie din lume. Clujul devine astfel centrul cercetărilor speologice și înșiși societă-

tea „Biospeologica”, creată de Racoviță cu ani în urmă, în Franța, își mută sediul la Cluj. Racoviță, care este numit în acea vreme profesor de Biologie la Universitatea din Cluj, depune o muncă titanică pentru organizarea acestui Institut întregul material faunistic colectat din diverse peșteri din lume, este trimis la Cluj, de aici urmînd să fie sortat și trimis pentru studiu specialiștilor. Sub egida lui Racoviță apare publicația „Lucrările Institutului de Speologie din Cluj”. Racoviță, care trece de vîrsta de 50 ani, depune o rod-

nică activitate atît pe plan științific cît și organizatoric-administrativ.

Racoviță a trăit și a lucrat în perioada unei orunde reacțiuni, nu numai pe plan social-politic, dar și științific. Este perioada ascuțitului luptei dintre materialism și idealism în biologie. Încă din tinerețe, el se manifestă ca adept al miscărilor socialiste mondiale. Ca student în Franța, aderă la mișcarea socialistă. La parte la cel de-al 2-lea Congres Internațional al studenților socialiști, la Geneva, în calitate de delegat al studenților din Iași și București. Mai târziu, asistă la constituirea inter-națională a I-I-a, semnînd actul prin care ziua de 1 Mai este proclamată ziua internațională a celor ce muncesc.

Ziua de 23 August 1944 a marcat împlinirea tuturor speranțelor și convingerilor marelui nostru savant. În ultimii 3 ani ai vieții sale, el militază pentru aceleși idealuri democratice pe care și le făur

DECLARAȚIA

Constatării reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, care a avut loc la Moscova între 14 și 16 noiembrie 1957

(Urmare din pag. 1-9)

a unui nou război mondial, ca rezem al agresiunii și reacțiunii. Interesele și politica acestor muncitori restrânși de monopoluri întra tot mai mult în contradicție cu interesele clasei muncitorești, dar și cu interesele tuturor celorlalte pături ale societății capitaliste — țărănimia, intelectualitatea, mica burghezie și burghezia mijlocie de la orașe. În țările capitaliste, pe care monopolurile americane caută să le subordoneze, și în țările care suferă de pe urma politicii americane de expansiune economică și militară, se creează premisele obiective pentru unirea, sub conducerea clasei muncitoare și a partidelor sale revoluționare, a celor mai largi pături ale populației în vederea luptei pentru pace, a apărării independenței naționale și libertăților democratice, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, pentru înlăturarea unor reforme agrare radicale, pentru dobândirea adevăratei independențe naționale care trădează interesele naționale.

În legătura cu profunde schimbări istorice și cu deplasările radicale în raportul de forțe pe arena mondială în favoarea socialismului, ca urmare a creșterii forței de atracție a ideilor socialiste în rândurile clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității muncitoare, se creează condiții mai favorabile pentru victoria socialismului.

Formele de trecere a diferitelor țări de la capitalism la socialism pot fi variate. Clasa muncitoare și avangarda sa — partidul marxist-leninist — caută să înfruntă revoluția socialistă pe cale pașnică. Realizarea acestei posibilități are corespundențe intereselor clasei muncitoare și ale întregului popor, intereselor naționale generale ale țării.

În condițiile de astăzi, într-o serie de țări capitaliste, clasa muncitoare în frunte cu detașamentul său de avangardă are posibilitatea pe baza frontului muncitoresc și popular și a altor forme posibile de înțelegere și de colaborare politică dintre diferite partide și organizații obștești, să unească majoritatea poporului, să creeze puterea de stat fără război civil și să asigure trecerea principalilor mijloace de producție în mâinile poporului. Sprijinindu-se pe majoritatea poporului și dând o ripostă hotărâtă elementelor oportuniste, care nu sînt în stare să renunțe la politica de conciliere cu capitaliștii și moșierii, clasa muncitoare are posibilitatea să înfrângă forțele reacționare, antipopulare, să cucerească o majoritate fermă în parlament, să transforme parlamentul într-un instrument în slujba intereselor de clasă ale burgheziei, într-un instrument în slujba poporului muncitor, să desfășoare o largă luptă de masă, extra parlamentară, să înfrîngă împotriva forțelor reacționare și să creeze condițiile necesare în vederea înlăturării pașnice a revoluției socialiste. Toate acestea vor deveni cu puțină numai pe baza dezvoltării largi, neoponente a luptei de clasă a muncitorilor, maselor țărănimii și păturilor mijlocie de la orașe împotriva marelui capital monopolist, împotriva reacțiunii, pentru reforme sociale profunde, pentru pace și socialism.

În condițiile în care clasele exploatare recurg la violență împotriva poporului, trebuie avută în vedere și o altă posibilitate — trecerea nepașnică la socialism. Leninismul ne învață și experiența istorică confirmă că clasele dominante nu cedează de bună voie puterea. Gradul de înverșunare a luptei de clasă și formele acesteia vor depinde, în aceste condiții, nu atât de proletariat, cât de forța de împotriva a cercurilor reacționare față de voința majorității covârșitoare a poporului, vor depinde de folosirea violenței de către aceste cercuri într-o etapă sau alta a luptei pentru socialism.

În fiecare țară în parte posibilitatea reală a cuceririi sau cuceririi mod de trecere la socialism este determinată de condițiile istorice concrete.

Afî în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, pentru largirea și menținerea drepturilor lor democratice, pentru cucerirea și apărarea independenței naționale, pentru pace între popoare, și în lupta pentru cucerirea puterii și construirea socialismului, partidele comuniste se pronunță pentru stabilirea unei colaborări cu partidele socialiste.

Cu toate că conducătorii de dreapta ai partidelor socialiste caută în fel și chip să pună piedici în calea acestei colaborări, posibilitățile unei colaborări între comunisti și socialiști în numeroase probleme cresc totuși. Divergențele ideologice care există între partidele comuniste și socialiștii nu trebuie să constituie o piedică în calea stabilirii unității de acțiune în multe probleme actuale care stau astăzi în fața muncitorilor.

În țările socialiste, în care puterea a luat-o în mîini clasele muncitoare, partidele comuniste și muncitorești care au dobîndit toate

condițiile pentru stabilirea unor legături cât se poate de strînse cu masele cele mai largi, trebuie să se sprijine neabătut în întreaga lor activitate pe masele populare, astfel încît construirea și apărarea socialismului să devină o cauză a milioane de oameni ai muncii, profund conștienți de situația lor de stăpîni ai țării. Pentru stimularea activității și a inițiativei creatoare a maselor largi populare, pentru înfrățirea unității lor, consolidarea ortodurii socialiste, au o mare importanță măsurile înlăturate în ultimii ani în statele socialiste în vederea largirii democrației socialiste și a desfășurării criticii și autocriticii.

Nu începe nici o îndoială că pentru a se ajunge la unitatea eficace a clasei muncitoare, la unitatea tuturor oamenilor muncii și a întregii omeniri progresiste, la unitatea forțelor libitoare de libertate și de pace din întreaga lume, este necesar, înainte de toate să întărim unitatea partidelor comuniste și muncitorești înseși, să întărim unitatea dintre partidele comuniste și muncitorești din toate țările. Această unitate constituie nucleul unei unități și mai largi, principala cheie și victoriei cauzei clasei muncitoare.

Partidele comuniste și muncitorești poartă răspunderea istorică deosebit de serioasă pentru destinul sistemului socialist mondial și ale mișcării comuniste internaționale. Partidele comuniste și muncitorești care participă la constituirea declarației își vor întări fără încetare unitatea și colaborarea tovarășească în interesul stringerilor continue a prieteniei dintre statele socialiste, în interesul mișcării muncitorești internaționale, al cauzei păcii și socialismului.

Consfătuirea constată cu satisfacție că mișcarea comunistă internațională a crescut, a făcut față multor încercări sefșoase, a reușit o serie de victorii remarcabile. Prin faptele lor pe plan mondial comunistii au demonstrat oamenilor muncii forța vitală a teoriei marxist-leniniste și capacitatea lor nu numai de a propaga mărește idealurile socialiste, ci și de a le înfrîmși în cele mai grele condiții ale practicii.

Ca și orice mișcare progresistă în istoria omenirii mișcarea comunistă întotdeauna inevitabil în mersul său creștător și durabil mai întorcătoare. Dar atât în trecut și în prezent, cât și în viitor, nici un fel de greutăți și neuzități nu pot schimba legile obiective ale dezvoltării istorice, nu pot înlătura marea hotărîre a clasei muncitoare de a transforma lumea veche și de a crea o lume nouă. De cînd comunistii au intrat în arena luptei, ei sînt hărțuiți și prigoniți de forțele reacționare, dar mișcarea comunistă respinge eroic atacurile lor, jefșind din toate încercările și mai tare și mai călăt. La tentativele forțelor imperiale reacționare de a împiedica dezvoltarea societății omenesci care merge spre o nouă epocă, comunistii răspund prin-o conștientă întărire a unității și cooperării lor.

Contra afirmațiilor absurde ale imperialistului și privire la așa zisa „criză a comunismului”, mișcarea comunistă crește și se întărește. Hotărîrile istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. nu prezintă numai o mare importanță pentru P.C.U.S. și pentru construirea socialismului în U.R.S.S., dar au marcat începutul unei noi etape în mișcarea comunistă internațională, au contribuit la o nouă dezvoltare a acestei mișcări pe baza marxism-leninismului. Congresele partidelor comuniste din China, Franța, Italia și din alte țări care s-au ținut cu succes în perioada din urmă, au demonstrat în mod convingător unitatea și coeziunea rîndurilor de partid, oredinată lor față de principiile Internaționalismului proletar. Prezenta consfătuire a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești dovedește de asemenea coeziunea Internațională a mișcării comuniste.

În urma schimbului de păreri participanții la consfătuire au ajuns la concluzia că în condițiile actuale, pe lângă întințirea conducătorilor și informarea reciprocă pe o bază bilaterală, este indicat să se organizeze în măsura necesității consfătuiri mai largi între partidele comuniste și muncitorești, în vederea discutării problemelor actuale, a schimbului de experiență, a cunoașterii vederilor și pozițiilor lor, a coordonării luptei pe care trebuie să-o ducă împreună pentru telurile comune — pacea, democrația și socialismul.

Participanții la consfătuire își exprimă în mod unanim convingerea fermă că, stringind și rîndurile lor și unind pe această bază clasa muncitoare și popoarele din toate țările, partidele comuniste și muncitorești vor învinge fără nici o îndoială toate piedicile care stau în calea mersului înainte și vor apropia noi victorii mărețe ale cauzei păcii, democrației și socialismului pe scară mondială.

De la făuritorii drumului subteran al apelor Bistriței

BACAU (de la corespondentul nostru). — De la Bicz ne-a sosit ieri prin telefon vestea că făuritorii drumului subteran al apelor Bistriței și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau pe acest an. Pînă la data curentă inginerii de la Bicz au excavat și betonat 16 Inele exterioare peste prevederile planului anual. Muncitii tuneliștii se pregătesc să a-lace a doua fază importantă a lucrării: executarea mezelor interioare. Dobîndirea acestor rezultate a fost stimulată de întreaga echipă de tineri cu prijelul aniversării a 7 ani de la apariția Hoțărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la începerea lucrărilor construcției hidrocentralei „V. I. Lenin”-Bicz.

Fruntași sînt tuneliștii din echipele conduse de frații Petre și Gh. Crișan, Ion Dumă, Francisc Mezel și Pavel Ojeț.

Victoria tuneliștilor constituie îndemn și pentru muncitorii din celelalte sectoare. La uzina hidroelectrică Stejarul au fost terminate fundațiile distribuitorului.

ȘINCA ION

În noul oraș muncitoresc Onesti se înalță mereu noi blocuri de locuit pentru oamenii muncii. Noile blocuri oferă locatrilor cele mai bune condiții de locuit.

Foto: AGERPRES

Din experiența activiștilor U.T.M.

Mai aproape de tineret!

De cîte ori nu spunem: activiștii tineretului și un prieten, un ajutor al tineretului.

Asa și este. Partidul a pus în fața organizației U.T.M. sarcina să educe tineretul, să-l ajute să-și construiască o viață nouă. Organizația slujește acest țel și atunci cînd cheamă tineretul să se organizeze în brigăzi de producție, să-și ridice calificarea, să participe la munca obștească. Și atunci cînd face apel la inițiativa lui. Și atunci cînd critică concepțiile înșoapate, indisciplinate, imoralitatea. Or, în întreaga activitate complexă a organizației U.T.M., activiștii tineretului au un rol de frunte.

De pildă, astăzi vor organizațiile de bază U.T.M. au mobilizat sute de tineri care au lucrat voluntar în orele libere la construirea celor 16 noi blocuri muncitorești. Astfel a crescut ritmul construcțiilor și s-au realizat mari economii.

Tinerii au sacrificat o parte din timpul lor liber, dar cu folos. În cele 337 apartamente se vor muta, poate, chiar cei care au lucrat la construcție sau prietenii, tovarășii lor.

Tinerii muncitori, elevi, studenți, au răspuns de multe ori la chemările organizației. Ei au

încredere în activiștii organizației, îi stimează, le urmează șlațul. Dar nu-i suficient ca activiștii U.T.M. numai să le ceră tinerilor să-și îndeplinească sarcinile. Tinerii trebuie să vadă cu activiștii sînt alături de ei și în muncă și în învățatură, să simtă în ei prieteni adevărați care-l ajută să rezolve problemele lor de viață.

Membrii biroului și instructorii Comitetului orașenesc U.T.M. Tg. Mureș pot fi văzuți foarte des în fabrici, pe șantiere, în școli. De aceea ei sînt stimai de tineri, cuvîntul lor are greutatea. Ei discută cu secretarii comitetelor și birourilor organizațiilor U.T.M. și cu tinerii despre munca și activitatea lor, îi îndrumă și ajută în rezolvarea diferitelor sarcini. Prin ei, biroul întretine un contact permanent cu masele largi ale tineretului.

La fabrica „Enzel Mauriciu” tovarășii Mera, Sucu, Dan și alți membri ai comitetului au fost și sînt principalii animatori ai mișcării inovatorilor. Mișcarea de inovații s-a transformat ac într-o mișcare organizată. Tinerii vin la ei, se sfătuiesc cu ei, se bizuie pe sprijinul lor.

Ținînd seamă de dorințele tinerilor, comitetul orașenesc U.T.M. a organizat numeroase activități: reuniuni manifestări culturale, competiții sportive de masă. Tinerii au îndrăgit excursiile și cu ei se adresează dacă nu organizației, activiștilor U.T.M.? La fabrica „Simo Geza” excursiile, jocurile sportive amicale, deplasările echipei culturale în gospodăriile colective, în întreprinderi, în localități pitorești etc. sînt așa de frecvente încît tinerii s-au obișnuit cu ele, au intrat în viața lor cotidiană. De curînd, peste 150 tineri, după ce au dat un festival artistic la Gheorgheni au petrecut o minunată duminică la Lacul Roșu și la Cheile Bicazului. La cererea studenților, conducerea Institutului medico-farmacologic și comitetul U.T.M. au organizat o interesantă vizită la Sighișoara la monumentul ridicat pentru cinstirea memoriei lui Petofi.

Organizația U.T.M. e chemată să sprijine, să contribuie cu grijă și perseverență la rezolvarea multor cerințe și probleme economice ale tineretului. La cooperativa „Ciocanul” de pildă, tinerii turnători s-au adresat tov. Mathe Ferenc, secretarul comitetului U.T.M., pentru a-i sprijini să pună capăt defecțiunilor în aprovizionarea tehnic-materială. „Noi vrem să lucrăm, dar de multe ori sîntem nevoiți să stăm degeaba, din lipsă de materiale” — i-au spus tinerii turnători. Tov. Mathe a intervenit insistînd la conducerea cooperativă arînd că gîturile de producție aduc pagube și întreprinderii și tinerilor muncitori care nu-și pot îndeplini normele. Problema a fost rezolvată de către conducerea cooperativă. În prezent au scăzut simțitor gîturile de producție la turnătorie.

Uneori însă, înșiși activiștii U.T.M. sînt prizonieri ai comodității și adoptă cu multă ușurință formula „nu se poate”, fără să cerceteze temeinic lucrurile. Am vizitat de curînd cîmîntul de băieți al fabricii de mobile „Simo Geza”. M-am interesat cum o duc, ce fac băieții după masă, seara.

Apoi, seara — mi-a spus un tînar — ne ducem în oraș să gîsim ceva de mîncare. — Unde? În tramvai. — Păi, pe unde apucăm. La cîmîntă putem mîncă doar odată pe zi. Seara nu se găsește.

Asa am aflat că e o veche cerință a tinerilor din cîmîntă să poată mîncă și seara la cîmîntă. Tovarășul director Magyari și tovarășii Szekei, secretarul comitetului U.T.M. susțineau însă că nu se poate, ba chiar că tinerii de fapt nici nu vor să ser-

vească masa seara la cîmîntă. Dar ei nu cunoșteau situația. Am stat de vorbă cu vreo 40 de tineri și mai toți erau de părere că ar fi bine, că s-ar bucura să poată servi cîna la cîmîntă, în apropierea cîmîntului. Și într-adevăr, acun 50—60 cîmîntișii iau masa în fiecare seara la cîmîntă.

Activiștii U.T.M. trebuie să se ocupe mai des de rezolvarea unor astfel de probleme. În privința distracției tineretului noi vrem să dăm o anumită orientare, adică un conținut educativ. În Tg. Mureș sînt minunate condiții pentru organizarea plăcută a timpului liber. Tot mai mulți tineri vizionează spectacolele Teatrului secuciesc de stat, ale ansamblului secuciesc, filmele. La cinematograful de la Casa sindicatelor tinerii muncitori beneficiază chiar de preț redus al biletelor. Tot aici se țin deseori reuniuni, conferințe, spectacole pentru tineret. Aceste reuniuni sînt frecventate în deosebi de tinerii din întreprinderile mai mici care nu au săli sau cluburi proprii. Nu de puțu tovarășii Szabo Laszlo și Szabados Peter, instructori ai comitetului orașenesc U.T.M. au adus la cunoștință comitetului tinerii de la „Lem-Mobil” și Ludovic Minschi” ar dori să organizeze o școală serală de dans. Au consultat și alte organizații. Ideea le-a plăcut multor tineri. S-a hotărît crearea a două școli de dans în Tg. Mureș.

Dar tot ce s-a făcut nu constituie o limită. În fiecare zi se ivesc noi probleme care așteaptă să fie rezolvate. Și este normal. Mergînd în fabrici, școli, instituții, luînd contact cu viața tineretului, noi, activiștii U.T.M., vom reuși să cunoaștem mai bine tot ce frîmțită tineretul, să educăm, să-l apropiem de organizația noastră. Acest stil de muncă vrem să-l imprimăm întregului nostru activ.

Multe lucruri interesante aflăm la adunările tineretului. La Complexul școlar profesional „Iosif Ranghiet” la anul III mețaf, tinerii Pop Ana a povestit că mairstrul Nemeth Ionas de la fabrica „Ludovic Minschi” pune elevule să spele geamurile, în loc să le învețe meserie. Noi am intervenit la conducerea întreprinderii și am cerut să curme aceste practici.

Intr-o zi, cîteva fete de la Truștul regional de construcții împreună cu tov. Fazekas Sandor, secretarul comitetului U.T.M. de la șantierul regional au venit și ne-au povestit pasul lor.

Ce se întîmplase? 18 muncitori (constituite în două brigăzi de zugravii nu primiseră bani ce li se cuveneau din vîna unui normator superficial. Am cercetat cazul și am aflat că fetele aveau dreptate. Bihari Ana primise cu 151 lei mai puțin, Raszab Ana cu 177 lei, Gagy Ervesz cu 196 lei s.a.m.d. În total fetele primiseră cu 2.175 lei mai puțin. Conducerea truștului a dispus ca această diferență să fie imediat achitată.

Acestea le vor părea poate unor tovarășii lucruri mici. Totuși și de astfel de „lucruri mici” trebuie să ne ocupăm. Recenta plenară a comitetului orașenesc a dezbătut amplu problemele cerințelor și nevoilor tineretului. Participanții au apreciat ca pozitivă mîncarea zilnică, dar au arătat totodată că mai avem încă multe de făcut. Într-adevăr trebuie să ne străduim să fim demni, în toate privințele, de încrederea tineretului, a tineretului, să facem totul ca să merităm această încredere. Iar pentru aceasta, una din condițiile de bază este ca activiștii tineretului să se apropie cu căldură de tineri.

GAGY ZOLTAN
prim secretar al Comitetului orașenesc U. T. M.-Tg. Mureș

Delegația guvernamentală a R.P.R. care a participat la funeraliile tovarășului Antonin Zapotocky s-a înapoiat în Capitală

Joi s-a înapoiat în Capitală, venînd de la Praga, delegația guvernamentală a R. P. Romine, care a participat la funeraliile tovarășului Antonin Zapotocky. Delegația a fost alcătuită din tovarășii Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației, general colonel Leontin Sălașan, membru suptean al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate, Avram Buncu, membru al C.C. al P.M.R., secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Romine, Gh. Vidrașcu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Romine în Republica Cehoslovacă.

La sosire delegația a fost întâmpinată de tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Janoș Fazekas, Vladimîr Gheorghiu, A. Mălășan, generalii locotenenți I. Tutoveanu și A. Floca, Ion Rab, director în Ministerul Afacerilor Externe și alții.

Au fost de față Ivan Rohal Ilkiv, ambasadorul R. Cehoslovace la București și colonel Mihailov Hoppe, atașat militar. (Agerpres)

Brigadierii de pe șantierul național din Galați — a treia oară fruntași

În după-amiaza zilei de 20 noiembrie tinerii brigadierii de pe șantierul național de reconstrucție la orașul Galați, au primit pentru succesele obținute în cursul anului pentru a treia oară, Steagul de frunță în întrecerea se a desfășurat între șantierul național ale tineretului. În această perioadă de timp planul producției globale a fost depășit cu 2,71 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 1 la sută. În centrul orașului Galați se înalță acum la roșu 4 mari blocuri și se găsesc în curs de construcție alte 4. Au început de

asemenea lucrările de construcție a unui mare hotel. De curînd muncitorii de la uzinele „Cristea Nicolae” au primit un bloc de 29 apartamente.

Dintre cei 280 de brigadierii s-au evidențiat Constantin Balasă, Gheorghe Bungă, Petre Mirică și Elena Nicolae.

Cu prijelul înmînării Steagului de frunță 4 brigadierii au obținut diplome de onoare ale C.C. al U.T.M., iar alți cinci tineri diplome și premii în obiecte din partea C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcții, materiale de construcție și Industrii lemnului.

„Detalii...”

DIN PRICINA EXPOZIȚIEI...

Pentru două articole destul de banale, niște salam și o cutie de cremă de ghele maro, am fost nevoit să admir „expoziția” unității „Alimentara” nr. 113 din str. 11 Lunie nr. 49 timp de peste 50 de minute. Aceasta nu pentru că „expoziția” ar fi cine știe ce și eu un gură-cască, dar n-am avut înțocno...

M-am așezat frumuseț la rînd și am așteptat. Privirea mi-a fost atrasă de un drapel uriaș învelit în celfoan și altnat de tavanul magazinului: Unității frunțase pe ramură” am cîștit eu. Mai înli n-am știut ce să fac. Să fiu supărat că trebuie să pierd atîta timp pentru o simplă cumpăratură, sau să mă simt... mîndru de „Alimentara” din cartierul meu, pentru cîntea ce i s-a făcut. Din această meditație m-au trezit poruncile responsabilului alimentareii.

M. ZAMFIR.

Jaloane pentru un dicționar... local

La stațiunea de mașini și tractoare din Sînnicolaul Mare după intense cercetări la fața locului, am ajuns la concluzia că ar fi cazul să se pună „jaloanele” unui dicționar „local”, dacă nu pentru toate cuvintele, cel puțin pentru cele care exprimă noțiuni de utilitate cotidiană.

I. CLUB. Încăperea care, atunci cînd se amenajează prin muncă voluntară de către tineret, în frunte cu Svetoslav Vasici, secretarul organizației U.T.M. și Vasile Călmățui, președintele comitetului de întreprindere și membru în comitetul U. T. M., mai intervine un „colaborator” — conducerea administrativă — care depune mult zel în a depozita aici cartofi și ceapă. Deci cuvîntul poate fi înlocuit prin cel de magazie.

2. ACORDEON. În loc de instrument muzical, sursă de bani pentru deplasări și abonamente, Ion Susci și Constantin Obrador au cîndut acordionul stațiunii, cu suma de 2800 lei. Alt acordion nu s-a mai cumpărat, și-ciu Nichifor, fostul director, a luat din acești bani 500 lei „pentru deplasare”, pe care nu i-a mai restituit. Restul au fost folosiți pentru abonamente la ziare și... la fibula cu produse alcoolice a cooperativei.

3. PIAN. Pianul rămnut tot instrument muzical. Dacă are cîndă nu se opune pian, dacă nu, pianină, tot dacă aparține S.M.T.-ului Sînnicolaul Mare al poate fi numit... oadru. Pentru a mîmna poate fi între-

bat tot fostul director Ticu care l-a făcut odată soții inginerului mecanic de la C.A.S. Sînnicolaul Mare determinat de sentimente... prietenești.

4. MAGAZIE DE MATERIALE. Anticamara bibliotecii. Ca să ajungă la bibliotecă trebuie să treacă prin magazie. Ca să treacă prin magazie trebuie să gîdărește pe magazinier. Cînd este el, nu-l bibliotecar. Cînd o bibliotecar nu-i magazinierul. Cînd sînt amîndoi nu prea sînt cititori. De aceea, la 2.000 de volume sînt numai 3-4 cititori.

5. BAIA. La S. M. T. Sînnicolaul Mare cînd e vorba de muncitori și mecanicizatori este un punct trecut în contractul colectiv (de ochi lumii), dar nerealizat. Sînt fonduri pentru a fi construite numai cînd e destinată apartamentului directorului sau al contabilului șef.

6. PREOCUPARE. Un cuvînt necunoscut aciba atunci cînd e vorba de condițiile de viață și de petrecere a timpului liber pentru tractoriștii stațiunii.

7. CONTROL. Un eis frumos, dar nerealizat încă, al comitetului rațional U.T.M. Sînnicolaul Mare, al Comitetului distric regional al muncitorilor agricoli și al sindicatului regional S.M.T. Timișoara.

8. PERSPECTIVĂ. O noțiune cunoscută care trebuie să însemne intervenția urgentă a Procuraturii, în unele din aceste cazuri și a altor foruri în drept.

C. BUCUR

Tratativele comerciale romîno-finlandeze

În ziua de 21 noiembrie 1957 au început la București tratativele economice pentru stabilirea listelor de mărfuri ale Acordului comercial romîno-finlandez pe anul 1958.

Șeful de echipă Toma Florea și montorul Popa Răzvan lucrînd la montarea unui lot de aparate epidiascop I. O. R. „Ludmîna”.

(Foto: AGERPRES)

COCKTAIL

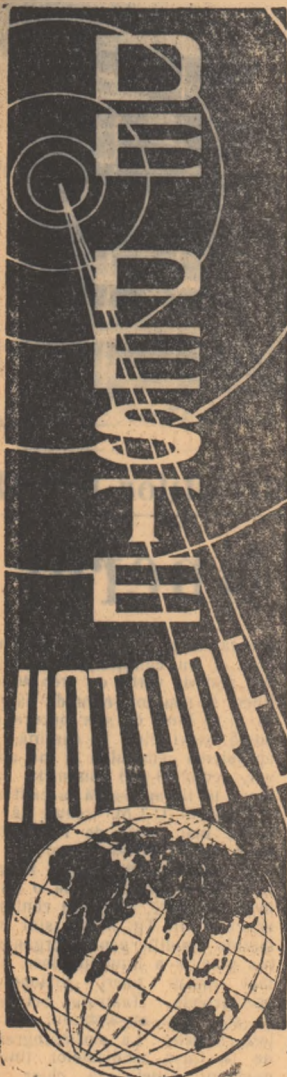
Cu prijelul Săptămîntii filmului francez, înscrisăntat cu afaceri ad-interim al Franței la București, Jean Deciry, a oferit ieri seara un Cocktail în saloanele legăției Franței.

La Cocktail au luat parte membrii delegației de cinești francezi, oaspeți ai țării noastre: Robert Maurice Cravenne, delegatul general al „Unifrance-film”, șeful delegației, artiștii Michele Morgan și Henry Vidal, regizorul Henry Verneuil, Pierre Gerin, reprezentantul Sindicatului producătorilor de filme, Jerome Briere, delegat al „Unifrance-film”, Gerard Walter, din partea Centrului național de cinematografie, Bernard Guilleaume, reprezentant al „Unifrance-film”.

Au participat acad. Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, acad. Mihail Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, acad. prof. dr. St. S. Nicolae, Gh. Vasilichi, Demostene Botez, N. Bădescu, Gabriela Bernachi, deputați ai Marii Adunări Naționale, membri ai grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie romîno-franceze, acad. Tudor Vînnu, Al. Buican, vicepreședinte al I.R.R.C.S., George Macovecu, directorul general al Cinematografiei, artistul poporului George Vraca, Mihai Andricu și Mony Ghelester, maestri emeriți ai artei Radu Beligan, Clody Bertola, Tanji Cocea, artiști emeriți, scriitorul Petru Dumitriu și alți oameni de artă și cultură, Tr. Micu, director în Ministerul Afacerilor Externe, Gînuș Brăntescu, șeful Protocolului, Ministerului Afacerilor Externe, N. Minet, directorul O.S.T.A. ziaristi.

Au participat de asemenea șefii unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic. (Agerpres).

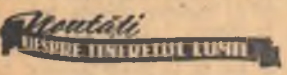
NEINTELEGERILE n-au fost aplanate

★ Divulgarea unor amănunte cu privire la „reorganizarea” N.A.T.O.
★ A plecat după lini și s-a întors tuns

PARIS 21 (Agerpres). — Neînțelegerile stîrnite în cadrul N.A.T.O. de livrarea de arme de proveniență americană și britanică Tunisiei în ciuda opoziției Franței, nu au fost încă aplanate și un nou factor intervenit le subliniază și mai mult amploarea. De cîțiva timp ziaristi occidentali, în general bine informați, referindu-se la surse oficiale, au divulgat unele amănunte în jurul unui plan de reorganizare a N.A.T.O. a cărui caracteristică principală era stabilirea unei „interdependențe” sporite a membrilor uniunii atlantice. Conform planului, Marea Britanie și S.U.A. și-ar concentra toate eforturile asupra producției de arme nucleare, aceste două țări urmînd să pună aceste arme la dispoziția N.A.T.O. Planul mai prevede ca Franța și Germania occidentală să fabrice rachete cu rază de acțiune mică și mijloacele de încălzire nucleară, rămînînd însă rezervată S.U.A. și Marii Britanii. Stocurile astfel constituite se propun să fie puse sub controlul generalului american Norslad. Planul prevede și o împărțire a sarcinilor în privința armamentelor clasice și o mai strînsă colaborare științifică între S.U.A. și Marea Britanie. Reacția imediată cea mai violentă la aflarea acestor proiecte a fost cea a presei franceze. Ziarul de dreapta „L'Aurore” se plînge că „S.U.A. și Anglia și-au împărțit armele nobile”, iar „Fi-

Delegația parlamentarilor romîni a sosit la Varșovia

VARȘOVIA 21. De la trîmșișii speciali Agerpres: — Joi după amiază a sosit la Varșovia delegația Marii Adunări Naționale a R. P. Romine care la invitația Selmului Republicii Populare Polone a vizitat de prietenie în Polonia. Pe personul Gării centrale a Varșoviei, pavoazăzată festiv cu drapelul de stat al R. P. Romine și R. P. Polone, delegația Marii Adunări Naționale a fost întâmpinată de tovarășii Czeslaw Wycech, mareșal al Selmului R. P. Polone, de numeroși deputați în Selm, de reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Polone, ș. a. Luînd cuvîntul în numele dele-

In întîmpinarea Congresului tineretului sîtesc din R.D.G.

In legătură cu Congresul tineretului sîtesc din R. D. Germană, care va avea loc în decembrie, agenția A.D.N. a transmis interviul acordat acestei agenții de Steinke, secretar al Consiliului general al Uniunii Tineretului Liber German, care a subliniat rolul crescînd al tineretului sîtesc în înfăptuirea transformărilor socialiste la sate. El a arătat că principala sarcină a viitorului congres al tineretului sîtesc din R.D. Germană va fi elaborarea unor căi în vederea participării și mai active a tineretului la transformările socialiste de la sate.

SOLIDARITATE

TIRANA 20 (Agerpres). — ATA transmite: Știrea arestării secretarului general al Uniunii generale a studenților musulmani din Algeria, Mohamed Komisti, de către autoritățile franceze a provocat o vie indignare în rîndul tineretului și studenților din Albania, care denunță acest act arbitrar și cere imediată punere în libertate a lui Komisti. Comitetul Central al Uniunii tineretului Muncitor din Albania a adresat guvernului francez o telegramă în care cere punerea în libertate a lui Mohamed Komisti și încetarea tuturor persecuțiilor îndreptate împotriva tineretului și studenților algerieni.

De ce vor declara grevă piloții japonezi?

TOKIO 21 (Agerpres). — Aviația japoneză a interzis orice zbor „unul număr de peste 50 de avioane cu reacție de fabricație americană de tip „F-36” și „T-33”, în urma unui nou accident care a provocat moartea unui pilot japonez. In urma acestui accident, al 20-lea produs anul acesta, numărul victimelor se ridică la 38. Piloții japonezi au declarat că vor face grevă dacă vor mai fi obligați să facă antrenament cu avioane americane de tipurile menționate.

ION HOBANA

Unul din răspunsuri

Occidentalul In ziare se vaită cu lacrimi amare de tuș: „Sateliții au dat încă-o raită!” Urlă unul — războinică haltă — alții se mîhă de ruși: „Ne-au luat-o înainte — se poate? Doar a curs un ocean de dolari ca-n genuni de comete brăzdate s-avirim cei dintii emisari... Rezultatul? Din slăvi dau cu tifla generalilor noștri pedanți sateliții! Ce spun relativ la aceasta stimaiți avanți? Fredonează și-acu' mister Dulles refrenul său vechi, monocord: „Toate la noi colozale!” Totu-i „The best in the World”?... Domnul Dulles și-a pus o surdina iar savanții (o parte) răspund: „Doar Destinul cel orb e de vină c-am pierdut încă-n rounđ! Intra-alfel apuseana eclipsă de mașini S. U. A. nu duc lipsă iar fidel avem tomuri întregi!”, și aș, peste New-York se pare se pare că pe lângă cei doi sateliți se rotește și-un semn de-nțrebare amuînd pe savanții uimii, Eu, ce-i drept, n-am ajuns prea departe în asaltul divinei cetăți a științei; nu știu despre Marto cite știu aste mari somități cari jonglează cu „Zborul prin spații” (pe hirtle de calc, pin-acum...) dar c-o vorbă mă-nucum, ori cum: „Gentleman, dacă astăzi contrați sovietici vă lasă pe drum, asta-i fiindcă-ntr-o toamnă țirize a-acceptat să se-nchege un gînd ca o lavă de foc, purpurie, mistuînd, îngropînd, renăscînd! Nu-nțelegeți? Zimbiți? „propaganda”, „cuvintele mari”?... Dar „Balșot Sputnik” iată-i, pe bolta!... De oți om, e firesc să tresari și mesajul sublimel țiatele să-ți pătrundă în cuget: „Există! Eu, vîlătar al bătrînei planete și al noului ev comunist!”.

Irianul de vest aparține INDONEZIEI! Discuțiile din Comitetul Politic O. N. U.

NEW YORK 21 (Corresponden- tul Agerpres transmite): La 20 noiembrie a început în Comitetul Politic al Organizației Naționale Unite discutarea problemei Irianului de vest aflat în dezbateră Adunării Generale pentru a patra oară consecutiv. Disputa între Indonezia și Olanda în legătură cu partea de vest a Noului Guinee a fost adusă din nou în fața O.N.U. la cererea comună a 21 state afro-asiatice. Subandrio, ministrul Afacerilor Externe al Indoneziei, care a luat cuvîntul în ședința din 20 noiembrie a arătat că reprezentanții Olandei invocă „dreptul la autodeterminare” al populației Irianului

de vest numai pentru a camufla politica lor colonialistă. A adopta teza Olandei cu privire la „autodeterminarea” Irianului de vest ar însemna a pune la îndoială și suzeranitatea Indoneziei asupra altor insule și regiuni ale Indoneziei, prin urmare a se declara de acord cu împărțirea statului indonezian. Delegatul Olandei S. Mann a declarat că guvernul său nu intenționează să înceapă tratative cu Indonezia în legătură cu viitorul statut al Irianului de vest și intenționează să-și mențină autoritatea asupra acestui teritoriu. Delegatul Cubei, Portouido, a sprijinit pe deplin politica colonială a Olandei. Vorbind din partea delegației U.R.S.S., I. V. Peive a subliniat printre altele, urgența rezolvării acestei chestiuni aflate în fața Comitetului Politic de mai bine de trei ani din cauza refuzului Olandei de a înceta ocuparea ilegală a Irianului de vest. Guevardene, reprezentantul Ceylonului a declarat că problema Irianului de vest este o problemă pur colonialistă. Olanda încearcă să mențină rămășițele imperiului său colonial. In numele Afganistanului, Boliviei, Birmaniei, Ceylonului, Egiptului, Etiopiei, Indiei, Indoneziei, Irakului, Iordaniei, Libanului, Libiei, Marocului, Nepalului, Arabiei Saudite, Sudanului, Siriei, Tunisiei și Yememului, delegatul Ceylonului a prezentat un proiect de rezoluție. In proiect se subliniază necesitatea reglementării pacifice a problemei și se propune celor două părți să depună toate eforturile pentru a găsi căi de rezolvare a problemei pe baza principiilor Cartei O.N.U. Totodată în proiectul de rezoluție se propune secretarului general al O.N.U. să ajute prin toate mijloacele părțile interesate la îndeplinirea acestei rezoluții și să se aducă la cunoștința celei de-a 13-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. rezultatele obținute. Lucrările Comitetului continuă.

Irianul de vest se află în partea de apus a insulei Noua Guinee. Principala sa bogăție o constituie petrolul, dar aici se mai găsește aur, platină, argint și alte minerale utile. Imperialistii americani plănuiesc transformarea Irianului de vest într-o bază agresivă a S.E.A.T.O.

Un met alb care încolăcește casca de oțel, un baston de cauciuc strălucitor, un pistol care stă încontinuu la brîu și penultima călcat: la dînză — așa arată noua trupă de elită organizată de ministrul războiului vestgerman. La prima vedere, ei pot fi bine confunziți cu poliția militară americană. De fapt, deosebire nici nu există! Instruiți după modelul poliției militare americane și bazați pe gradul de experiență la care ajunseser jandarmieria fascistă și trupele SS hitleriste, trupa de vînători a lui Strauss urmează să devină șira spinării armatei vestgermane. Instruirea lor ca poliști de circulație nu este decît o preocupare secundară a acestor trupe speciale. In fotografia de sus: Noul polișt militar vestgerman este instruit după metodele fasciste pentru a ști cum să se poarte cu populația civilă. In fotografia din dreapta: Teroarea poliției militare cu trebură s-o cunoască nu numai ciollii, ci și acei soldați care ar îndrăzni să refuze executarea vreunui ordin al N.A.T.O.-ului!

Văzute de pe înălțimea Acropolei, sub soarele sudic, clădirile Atenei se întind pînă departe. In centru, — templul lui Zeus.

Actualități din țări balcanice

Cooperativizarea agriculturii în Albania. In luna septembrie în R.P. Albania au fost înființate 43 de noi cooperative agricole de producție. In prezent multe altele sînt în curs de înființare. La începutul lunii octombrie numărul total al cooperativei agricole de producție era de 1.543, ceea ce constituie 42,2 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești și peste 52 la sută din suprafețele însămînțate în întreaga Albania. Sînt regiuni în care colectivizarea se apropie de sfîrșit. Astfel, în regiunea Berat, în aproximativ 93 la sută din sate, țărani s-au unit în cooperative agricole de producție, în regiunea Fieri — în 80 la sută din sate etc.

Știri din Grecia. ATENA 21 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Agh”, la Salonia a fost format un nou partid politic, partidul „Uniunea agricolă a Greciei de nord” (A.E.B.E.).

Dezvoltarea învățămîntului în Bulgaria. Institutii de învățămînt — grădinițe și cîmine pentru copii de vîrstă preșcolară erau în 1939-1940 în număr de 254 cu 12.859 de copii și 238 de educatori, iar în 1956-1957 au atins cifra de 6376, adică de 25 de ori mai multe, cu respectiv 277.969 de copii și 10.199 de educatori.

Centrală hidroelectrică în Turcia. ANKARA 21 (Agerpres). — Postul de radio Ankara a anunțat terminarea construirii barajului de la Irfanli. El va servi pentru acumularea apelor riului Kizil Irmak din Anatolia. Lacul artificial din spatele barajului va fi unul din cele mai mari din Europa, avînd o capacitate de 65 miliarde metri cubi. La 19 noiembrie 1957 barajul a fost încheiat, începînd acumularea apei. Instalarea turbinelor centralei hidroelectrice se va termina pînă la 1 iulie 1958. Cître sfîrșitul anului 1958 ea va fi dată în exploatare. Producția ei va descrie regiunile nord-vestice din Anatolia.

MOSCOW. — La 21 noiembrie N. S. Hrușcov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. a primit pe V. E. Martorelli, ziarist brazilian, și pe T. L. Fleuri, reprezentant al societății braziliene de televiziune „Record” și al societății de radio „Radiodifuziunile unite” din Sao Paulo, la cererea acestora, și a avut cu el o convorbire. PEKIN. La 21 noiembrie s-a întors la Pekin delegația Republicii Populare Chineze în frunte cu Mao Tze-tun, președintele R. P. Chineze. Împreună cu delegația a sosit P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineză. DIAKARTA. După cum transmite agenția China Nouă, ministrul Informațiilor al Indoneziei a anunțat că conferința națională pentru problemele reconstrucției va avea loc la 25 noiembrie. Pe ordinea de zi a conferinței figurează 13 probleme, printre care și problema privind primul plan cincinal. NEW YORK. Ziarul „New York Times” anunță că trei mari bănci din California vor fuziona formînd a cincea mare instituție bancară din Statele Unite. Este vorba de „Citizens National Trust and Savings Bank” din Riverside, „Security Trust and Savings Bank” din San Diego și „Security First National Bank” din Los Angeles care vor fuziona sub numele de „Security First National Bank”. HELSINKI. La 20 noiembrie președintele Republicii Finlandeze, Kekkonen, a hotărît să ia legătură cu Eino Saari, președintele Partidului Popular din Finlanda, care se află în prezent în străinătate și, după cum se anunță, îi va propune să formeze guvernul. OTTAWA. — In raportul dat publicității de guvern cu privire la fuziunea brațelor de muncă se arată că în cursul lunii octombrie numărul șomerilor din Canada a crescut cu 14.000 și a ajuns la 208.000 de persoane.

Tratative între Strauss și ministrul francez al apărării

PARIS. La 20 noiembrie ministrul Apărării al R. F. Germane, Strauss, a sosit la Paris unde va duce tratative cu ministrul francez al Apărării Chaban Dolmas. Miercuri a avut loc prima întîlnire la care au participat ministrul Apărării al Franței și ministrul Apărării al R. F. Germane. Participanții au examinat poziția francezilor respective față de proiectele de reorganizare a forțelor militare ale N.A.T.O. care urmează a fi discutate la conferința din decembrie a șefilor de guvern ai țărilor N.A.T.O. Agenția Reuter relatează că guvernul vestgerman și italian s-au alăturat Franței „în opoziție față de orice încercare de a se stabili o conducere bilaterală a N.A.T.O. exercitată de Marea Britanie și Statele Unite astfel încît celelalte 13 țări neatomice, membre ale Organizației, să fie împinse într-o categorie inferioară”.